

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: جفری د. زاکس
برگردان: نوید پایور
فرستنده: عثمان حیدری
۱۸ جنوری ۲۰۱۹

جنگ بر سر هوآوی

درگیری کابینه ترمپ با چین ارتباط ناچیزی به موازنه تجاری خارجی امریکا، بسته بودن بازار های چین، یا حتی ادعای سرقت چین از مالکیت های فکری دارد؛ اما امری کاملاً مربوط به مهار کردن چین با محدود کردن دسترسی اش به بازار های جهانی، تکنولوژی پیشرفته، خدمات بانکی جهانی، و شاید حتی دانشگاه های امریکا است.

یادداشت سردبیر:

مقاله ای که در دست دارید در سایت "پروژه سندیکا" درج شده است. این سایت در واقع ارگان اتاق فکری است که توسط مادلن آلبرایت، وزیر امور خارجه اسبق امریکا و از مسؤولین قتل بیش از نیم میلیون کودک عراقی، بنیانگذاری شده است و رجاله های سرشناسی از قبیل یوشکا فیشر و گی فرهوفشتاد و آندرس راسموسن دبیر کل سابق ناتو در شمار نویسندگان آن اند. یعنی جمیع جماعتی که تماماً در جنایت علیه بشریت دست داشته اند و برای آن باید محاکمه شوند.

با این حال، جفری زاکس، نویسنده مقاله حاضر نوشته را با این عبارات به پایان می برد: " دولت ترمپ، نه هوآوی یا چین، امروز بزرگترین تهدید برای حاکمیت قوانین بین المللی و به همین دلیل صلح جهانی است." روشن است که این دغدغه و نگرانی از روی صلح طلبی نمی تواند باشد. مسأله بر سر جدال سنگینی است که در خود امریکا و بر سر مشی ستراتیژیک آن برای مواجهه با چالش های جهان معاصر در جریان است و در این جدال "پروژه سندیکا" در شمار پیروان سرسخت ترانس آتلانتیک و مخالفان با ثبات دونالد ترمپ قرار دارد. مشی متفاوت جریان ترانس آتلانتیک در برخورد به چین در مدت ریاست جمهوری ترمپ بیش از یک بار آشکار شده است. از جمله در داووس که شی جن پینگ به عنوان قهرمان تجارت جهانی مورد ستایش رسانه های این طیف بورژوازی بین المللی قرار گرفت. زاکس نیز به آن دسته از نظریه پردازان بورژوازی تعلق دارد که آینده امریکا در قرن حاضر را نه در تخاصم با چین، بلکه در حفظ تقسیم کار جهانی می بینند که در آن چین نقش تولید کننده کالاهای مصرفی برای غرب پیشتان و رهبر جهان را بازی می کند و دقیقاً به همین دلیل نیز در برخورد به واقعه دستگیری منگ وانسون، مدیر ارشد مالی شرکت هوآوی، با اختصار اما وضوح کامل مضمون واقعی این اقدام را برملا می کند.

بازداشت مدیر ارشد مالی کمپانی هوآوی - مینگ وانشو یک حرکت خطرناک از سوی دولت دونالد ترامپ رئیس جمهور امریکا در میانه تشدید جدال با چین است. اگر همان طور که مارک توین بارها گفت، تاریخ مرتب تکرار می شود، دوران ما به طور فزاینده ای یاد آور وقایع قبل از ۱۹۱۴ است. ایالات متحده تحت رهبری دولتی که قصد اعمال سلطه برچین را دارد مانند قدرت های بزرگ آن زمان اروپا جهان را به سوی فاجعه می کشد.

علت دستگیری موضوع بسیار مهمی است. ایالات متحده درخواست کرد که کانادا مینگ را که برسر راه هنگ کنگ به مکسیکو دفرود گاه ونکوور توقف داشت دستگیر کند و سپس او را به امریکا تحویل دهد. چنین کاری تقریباً اعلام جنگ امریکا علیه تاجران چینی است. این امری که تقریباً بی سابقه است، باعث می شود که تاجران امریکائی در سفر های خارج کشور با ریسک به مراتب بیشتری بابت چنین اقداماتی توسط کشور های دیگر مواجه شوند.

امریکا به ندرت مقامات ارشد تجاری، چه امریکائی چه غیره، را به علت جرائمی که کمپانی های آنها مرتکب شده باشند را بازداشت می کند. مدیران شرکت ها معمولاً به خاطر جرایم شخصی خود دستگیر شده اند (مانند اختلاس، رشوه خواری یا خشونت) نه در ازای خلاف کاری های شرکت های خود. بلکه، مدیران شرکت ها باید برای تخلفات شرکت خود، تا حد اتهامات جنائی مورد مؤاخذه واقع شوند. اما شروع این رویکرد با یک بازرگان کلیدی چینی، به جای ده ها تن از مدیران ارشد مالی و رؤسای هیأت مدیره مجرم امریکا، تحریک چشمگیر دولت چین، جامعه تجار و مردم آن است.

منگ متهم به نقض تحریم های امریکا علیه ایران است. با این حال دستگیری او را با در نظر داشتن این که تعداد زیادی از شرکت های امریکائی و غیر امریکائی که تحریم های امریکا علیه ایران و کشور های دیگر را نقض کرده اند، باید در نظر گرفت. برای مثال در سال ۲۰۱۱ جی پی مورگان چیس مبلغ ۸۸.۳ میلیون دلار جریمه به علت نقض تحریم های امریکا علیه کوبا، ایران و سودان پرداخت کرد. اما جمی دیمون (رئیس جی پی مورگان چیس) از هواپیما پائین کشیده و دستگیر نشد.

و جی پی مورگان چیس هم تنها نقض کننده تحریم های امریکا نبود. از سال ۲۰۱۰، مؤسسات مالی عمده زیر به علت نقض تحریم های ایالات متحده جریمه پرداخته اند: بانک برزیل، بانک امریکا، بانک گوام، بانک مسکو، بانک توکیو- میتسوبیشی، باکلی، بی آن پی پارینا، بانک کلیراستریم، کامرتس بانک المان، کمپاس، کردی آگریکوله فرانسه، دویچه بانک المان، اچ-اس-بی-سی، آی-ان-جی، اینتسا سان پائولو، جی پی مورگان چیس، بانک ملی ابوظبی، بانک ملی پاکستان، پی پال، آر بی اس (آ بی ان آمو)، سوسیته جنرال فرانسه، توروئو دومینیون بانک، بانک ملی ترانس پاسیفیک (اکنون با نام بانک تجاری بیگون)، استاندارد چارترد و ولز فارگو.

هیچ کدام از رؤسای هیأت مدیره یا مدیران ارشد مالی این بانک های نقض کننده تحریم ها دستگیر و بازداشت نشدند. در تمام این موارد خود شرکتها به جای شخص مدیران شان مجازات شدند. همچنین براساس یک بررسی تازه، آنها در برابر قانون شکنی هائی که منجر به بحران مالی بعد از سال ۲۰۰۸ شد و بانکها برای آن ۲۴۳ میلیارد دلار جریمه پرداخت کردند، مجازات نشدند. با توجه به این سابقه، بازداشت مینگ یک بدعت تکان دهنده است. بلکه، از رؤسای هیأت مدیره و مدیران ارشد مالی شرکت ها حسابرسی کنید، اما برای جلوگیری ریاکاری و جلوه دادن منافع شخصی به عنوان اصولی والا و خطر برانگیختن یک درگیری جهانی جدید، از خانه خودتان شروع کنید.

کاملاً روشن است که اقدام ایالات متحده علیه مینگ بخشی از تلاش گسترده تر دولت ترامپ برای تضعیف اقتصاد چین با اعمال تعرفه ها، بستن بازار غرب بر روی صادرات تکنولوژی پیشرفته چین و سد کردن چین از خرید کمپانی های

تکنولوژی آمریکا و اروپا، است. بدون اغراق می توان گفت که این بخشی از یک جنگ اقتصادی بی مسؤولیت علیه چین است.

هوآوی یکی از مهم ترین شرکت های تکنولوژی چین است، و بنابراین هدف اصلی دولت ترمپ برای کاهش یا جلوگیری از پیشرفت چین در چندین بخش فناوری پیشرفته است. انگیزه های آمریکا در این جنگ اقتصادی، بخشی تجاری - برای محافظت و حمایت از شرکت های بزرگ آمریکا - و بخشی ژئوپولیتیک است. آنها قطعاً هیچ ارتباطی با رعایت حقوق بین الملل ندارند.

ایالات متحده به خصوص به دلیل موفقیت هوآوی در بازاریابی تکنولوژی های برتر 5G در سطح جهانی است که تلاش می کند این شرکت را هدف قرار دهد. ایالات متحده ادعا می کند که این شرکت از طریق قابلیت نظارت پنهان در سخت افزار و نرم افزار خود خطر امنیتی ویژه ای را ایجاد می کند. اما هنوز دولت آمریکا شواهدی بر اثبات چنین ادعائی را ارائه نداده است.

[مقاله تخریبی که اخیراً علیه هوآوی در رونامه فاینانشیال تایمز درج شده است به خوبی این را نشان می دهد.](#) پس از پذیرفتن این که "نمی توان دلیل قاطعی بر نفوذ و دخالت [هوآوی] در ICT (اداره مخابرات دولتی) داشت، مگر این که شما به قدر کافی شانس این را داشته باشید که بتوانید سوزنی را در یک انبار کاه پیدا کنید"، نویسنده مطلب بسادگی ادعا می کند که "کسی ریسک قرار دادن امنیت خود دست یک دشمن بالقوه را نمی پذیرد." به زبانی دیگر، در حالی که ما واقعاً نمی توانیم به سوء رفتار هوآوی استناد کنیم، با این حال، باید این شرکت را در لسیت سیاه قرار دهیم.

زمانی که قوانین تجارت جهانی مانع از تاکتیک های گانگستری ترمپ می شوند، بنا به گفته او این قوانین باید زیر پا گذاشته شوند. مایک پمپئو، وزیر امور خارجه ایالات متحده، هفته گذشته در بروکسل نیز به این اذعان کرد. او گفت "دولت ما در حال خروج قانونی و یا بازنگری مجدد معاهدات منسوخ یا مضر تجاری و سایر توافقات بین المللی است که منافع حاکمیت ما، و یا منافع متحدان ما را نا دیده می گیرند." با این حال این دولت قبل از خروج از این موافقت نامه ها آنها را از طریق اقدامات بی پروا و یک جانبه به زیاله دانی می فرستد.

دستگیری بی سابقه مگ حتی بیشتر تحریک آمیز است، زیرا بر اساس تحریم های خارج از قلمرو ایالات متحده قرار گرفته اند، یعنی ادعای ایالات متحده مبنی بر این که می تواند کشورهای دیگر را مجبور به توقف معاملات با اشخاص ثالث مانند کوبا یا ایران کند. ایالات متحده قطعاً چین یا هر کشور دیگری را تحمل نخواهد کرد که به شرکت های آمریکائی بگوید که آنها می توانند یا نمی توانند با چه کسانی تجارت کنند.

تحریم های مربوط به طرفهای غیر ملی (مثل تحریم های آمریکا علیه یک شرکت چینی) نباید توسط تنها یک کشور، بلکه بر اساس توافق هائی که در شورای امنیت ملل متحد صورت گرفته است اعمال شود. در این رابطه، [قطعنامه ۲۲۳۱](#) شورای امنیت ملل متحد از همه کشورها خواستار لغو تحریم ها علیه ایران به عنوان بخشی از موافقتنامه هسته ئی ایران در سال ۲۰۱۵ است. با این حال ایالات متحده - و تنها ایالات متحده - اکنون مصوبه شورای امنیت را در این مورد رد می کند. دولت ترمپ، نه هوآوی یا چین، امروز بزرگترین تهدید برای حاکمیت قوانین بین المللی و به همین دلیل صلح جهانی است. - ۱۱ دسمبر ۲۰۱۸

منبع:

<https://www.project-syndicate.org/commentary/trump-war-on-huawei-meng-wanzhou-arrest-by-jeffrey-d-sachs-2018-12>

تدارک کمونیستی